

ПСАЛОМЪ 55 (по Слѡв. нѣд.)

Первоу пѣвцу върху Пегиноу: Масхилъ Давидовъ.

- 1 ЧѡЙ, Боже, молитвъ-тъ ми,
И не съкрый отъ моленіе-то ми.
- 2 Внимаи въ мене, и послышай ма:
Рыдаю въ тѣженіе-то си, и смѣшавамъ съ,
- 3 Отъ гласъ-тъ на врагъ-тъ,
Отъ притѣсненіе-то на нечестивый-тъ:
Защото хвърлатъ върху мене беззаконіе,
И съ гнѣвъ ми враждаватъ.
- 4 Срдце-то ми тѣжи вътрѣ въ мене,
И колѣнь смѣрна нападнѣ върху ми.
- 5 Страхъ и трепетъ доиде върху мене,
И ужасъ ма покры.
- 6 И рѣкохъ: Дано бы ми съ длаи крыла като гялбовы!
Щѣхъ да летиж и да си почиж.
- 7 Это, щѣхъ да съ отдалечж бѣгающъ,
Щѣхъ да живѣж въ пѣстынѣх-тъ. (Селл.)
- 8 Щѣхъ да ускориж бѣганіе-то си
Отъ устрѣмленіе-то на вѣтръ-тъ, отъ вѣриж-тъ.
- 9 Спропасти гы, Господи: раздѣли азыцы-тѣ имъ:
Защото видѣхъ насилство и прѣпираніе въ градъ-тъ.
- 10 Деня и ноциа го окрѣжаватъ околомъ стѣны-тѣ ма:
И беззаконіе и зло има въ срѣдъ него:
- 11 Лскавство въ срѣдъ него:
Угнѣтеніе и лъсть не съ отдалечены отъ улицы-
тѣ ма.
- 12 Понеже не ма укорі непріатель,
Коего щѣхъ да прѣтърпѣж:
Не подигнѣ съ върху мене мразціи ма:
Я то выхъ съ скрыла отъ него.
- 13 Но ты, человекѣ единосѣшнѣ мой,
Наставниче мой, и познаниче мой:
- 14 Пледно сѣдѣхъмы и съ разговарахъмы сладко,